

de behandeling

© Steven Vlaeyen
2020

help uzelf
zo helpe u God
(mijn grootvader)

van dezelfde auteur:

theorie

De magie van psychoanalyse
World and psyche
De mystiek van psychoanalyse

praktijk

The spirit of the world of the spirit

proza

Verhalen uit het hart
Heartfelt

poëzie

Dichter
Mourning's child

EP's

Spirits of percussion
Entrance(d)

voor mijnheer Jezus de Christus
en zijn volgelingen
die het pad van de liefde bewandelen

voor de Easy Riders
die uit de film

voor een betere wereld

namasté

Inhoud

DANKWOORD	1
DE FEITEN	3
HET VERHAAL ACHTER DE FEITEN – DEEL 1	11
HET VERHAAL	12
<i>1997: ik</i>	13
Danny ligt	14
<i>Tok tok.</i>	15
Nicolas lacht.	16
<i>Anno 2000.</i>	17
Ik zit	18
GANJA	20
HET VERHAAL ACHTER DE FEITEN – DEEL 2	27
HET VERHAAL	28
<i>lets knapt</i>	29
Ik ben	30
<i>Het is</i>	31
December 1994.	32
<i>Na een</i>	33
Hulkamania, Sculpture	36
DJEMBE	38

HET VERHAAL ACHTER DE FEITEN – DEEL 3	43
HET VERHAAL	44
<i>Ik woon</i>	45
Lagere school.	46
<i>Mijn derde</i>	47
Vijfde middelbaar	48
<i>Na enkele</i>	49
Heet. Het	50
PARANORMAAL GEWOON	52
HET VERHAAL ACHTER DE FEITEN – DEEL 4	65
HET VERHAAL	66
<i>De inspiratie</i>	67
21 ^{ste} verjaardag.	68
<i>En nu</i>	69
Mag ik	71
<i>Psychotisch zijn,</i>	72
VDKMS, Lier.	76
EEUWIG GROEN	78
ONDERTUSSEN IN EEN PARALLELE REALITEIT	81
WAAROM DIT?	87
APPENDIX – DEPERSONALISATIE EN DE HOMUNCULUS	91

Dankwoord

you can hide away
forever from the storm
but you'll never
hide away from me (...)
and you think that I'll be bad
for just a little while
but I know
that I'll be bad for good
(Meat Loaf)

Eerst en vooral wil ik twee voorname tandartsen bedanken, beide vrouwelijk, die me spelenderwijs psychotisch maakten en me zo van de duurbetaalde drugs afhielpen. Ze hielpen me ook af van mijn problematisch maar intact ego waardoor mijn ziel kon beginnen bloeien en bloeden. Bovendien haalden ze me compleet uit mijn sociaal leven, waardoor ik plots massa's tijd had om te wenen, naar de muren te staren en na te denken. Treuren, rouwen, dat vooral. En niet te vergeten, mijn kleurrijke liefdesleven dat ze uitwisten, van oneindig veel naar nothing at all. Dat was goed, want het was toch maar ergerlijk en frustrerend, al die aandacht en al die kussen.

Op een andere manier wil ik ook graag al die mensen bedanken die me hielpen mijn ziel en bewustzijn te

verkennen: de sjamanen, de meditatieleraars, de dealers,
de muzikanten, collega's psychologen en de meisjes.

Ten slotte wil ik zeker ook de vele vrienden danken voor
de lach en de talrijke gangsters voor wat liefde en respect.

Wie het schoentje past, trekke het aan.

De feiten

En moet je horen hoe je
schaamte bracht wilde
verdringen dat wat was (...)
Maar nog steeds brand ik,
vlieg ik, stroom ik
en als een rots onder uw kleren
ben ik naakt zo u wil
nog naakter dan tevoren.
(Steven Vlaeyen)

Ik ben bezorgd over de gezondheid van mijn tandvlees, maar heb geen geld voor de tandarts. Ik moet wachten tot mijn leefloon wordt gestort, en dat is nog een tijdje.

In tussentijd tracht ik zo goed mogelijk voor mezelf te zorgen en mijn verstand te gebruiken. Ik poets heel goed, en ik eet geen snoep of suiker meer, want dat geeft bacteriën kracht en energie.

Als ik eindelijk mijn leefloon ontvang, haast ik me naar de tandarts.

Ik ga natuurlijk bij dezelfde vrouw die me jaren tevoren van een ernstig abces heeft afgeholpen door zonder verdoving het mes te zetten in mijn tandvlees en de brol er zo goed mogelijk te laten uitkomen.

Het is wel een harde tante, maar harde problemen vragen soms harde oplossingen.

Bovendien had ze op het einde van die consultatie gezegd dat ik mooie tanden had, en natuurlijk kom je voor de complimentjes graag eens terug.

Ze bekijkt mijn tandvlees en lijkt erg in paniek. Het is inderdaad erg ziek. Ze reinigt mijn tanden, wat heel pijnlijk is, en vertelt me dat ik mijn tandvlees moet insmeren met een gel en dat ik best stop met roken, omdat dat heel ongezond is voor de gezondheid in mijn mond.

Ik vraag of het de rook is die vanbinnen in je bloed rond stroomt die zo schadelijk is, dan wel het uitwendige contact van de rook met je mondholte. Ze kijkt raar en ze antwoordt niet.

Tijdens de colleges psychologie hadden we ooit eens een filmpje gezien van hoe huisartsen aangeleerd werd om daadwerkelijk met hun patiënten te spreken tijdens een consultatie, in plaats van ze enkel wat instructies te geven.

Ergens zag ik de situatie een beetje zoals in dat filmpje, een moment nemen om dieper te informeren en even een klein gesprek te hebben.

Ik zeg haar dat ik het wel heel moeilijk zal hebben om het roken te stoppen, zelfs al maar voor een tijdje, maar dat ik erover na zal denken.

Na een korte worsteling met mezelf, besluit ik dat de lange termijn primeert. Op lange termijn een leefbaar leven, dus met mijn tandvlees zo intact en gezond mogelijk, is wat ik echt heel erg graag wil, dus ik stop met roken.

Als ik terugga is ze opnieuw erg weinig van zeg. Ze reinigt een tweede keer machinaal mijn tanden, wat wederom heel erg pijnlijk is. Ik tracht flink te zijn en -figuurlijk- op mijn tanden te bijten.

Dan doet ze iets onverwachts. Ze doet me plaats nemen in een stoel en neemt zelf plaats achter mij. Ze neemt me bij verrassing in een soort van wurggreep/houdgreep en begint me heel erg agressief te vertellen dat ik mijn tanden moet poetsen en hoe dan wel.

Ik ben een beetje aangedaan, maar als ik maar genees zeker...

Als de derde afspraak eraan komt, heb ik zo iets van, ja, ik wil niet. Ik wil niet dat ze mij weer gaat pijn doen met haar machines en ik was wat kwaad voor haar agressieve en onnodige behandeling met de wurggreep. Bovendien vond ik haar, anders dan bij de visite rond het abces,